Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 234 (2236) ♦ Четвер, 16 грудня 1999 року ♦ Ціна договірна

Проти голосував багато хто з правих

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко вважає, що підсумки голосування за кандидатуру Валерія Пустовойтенка на пост Прем'єр-міністра вже вкотре показали, що претендент «серйозно недопрацьовував».

В інтерв'ю журналістам у вівторок у кулуарах Верховної Ради О. Ткаченко сказав, що сесія Верховної Ради уважно вислухала програму діяльності кандидата, «котра була вельми аргументована», однак не менш вагомі були й протилежні аргументи фракцій.

«Не можна сказати, що В. Пустовойтенка «прокотило» ліве крило, — зазначив О. Ткаченко. — У залі був 421 депутат, а набрано лише 206 голосів, і це означає, що проти нового призначення В. Пустовойтенка проголосувало чимало правих».

Парламентська хроніка

...Земля, електрифікація плюс надзвичайний стан

Ранкове і денне засідання 15 грудня

У виголошених зранку заявах представники деяких фракцій висловлювали занепокоєння з приводу створення союзу Росії і Білорусі, становища в Чечні, поступок України МВФ. Однак більше уваги звернули на внутрішні проблеми нашої держави. Зокрема, йшлося про заклики до федералізації України, спричинені начебто заявами Президента про двопалатний парламент. Особливо наголошували на питанні продовольчої проблеми, насамперед нестачі зерна в державі. Народний депутат Володимир Марченко заявив, що в деяких населених пунктах Сумщини на 20 відсотків подорожчав хліб, лише на 40 хвилин на добу вмикають електроенергію і таке інше. При цьому хтось із депутатів зауважив, що саме такими показниками Президент зустрічає місяць, що минув з часу його виборів. Окрім того, були й практичні пропозиції, зокрема депутат О. Гудима (фракція Руху) запропонував запровадити режим надзвичайного стану в енергозабезпеченні України.

Цілком зрозуміло, що після заяви депутата С. Довганя про конституційне подання групи народних обранців щодо конституційності нещодавнього указу Президента про реформування аграрного сектора економіки досить гостро обговорювалося внесення до порядку денного відповідного питання.

(Закінчення на 2-й стор.).

16 грудня

✔ 1901 р. Народився Микола Ватутін, генерал армії, що визволяв Київ від німецько-фашистських загарбників.

✔ 1923 р. У Львові було створено Українське богословське наукове товариство.

✔ 1991 р. Україна встановила дипломатичні відносини з Іракською Республікою.

✔ 1993 р. Помер Іван Семенович Козловський, співак, ліричний тенор.

Труба заводу, труба ілюзіям

Хто там просить КИРПИЧА? А тут його більше НЕ РОБЛЯТЬ!
(Матеріал читайте на 5-й стор.)

У номер

Усушка, усипка й утруска...

На хлібозаводах Хмельниччини склалася критична ситуація із забезпеченням їх борошном. Директор одного з найпотужніших підприємств у краї Анатолій Євчишин заявив місцевим журналістам, що борошномельні комбінати області припиняють поставку сировини. Тепер він змушений відправляти борошновози у Вінницьку, Черкаську, інші області. Далекі поїздки хлібопекарів згодом ляжуть на кишеню покупця — ціни на хліб «Дарницький» та пшеничний зростуть відсотків на 14.

Парадоксальна створюється ситуація: багата хлібосіюча область готується, за словами директора, завозити хліб аж з Угорщини. А власним розпоряджатимуться комерційні структури.

Навесні цього року Кабінет Міністрів намагався через відповідні контролюючі органи розібратися в системі ДАК «Хліб України». В області було проведено відповідні перевірки. Лише на одному комбінаті під час інвентаризації виявлено таку нестачу: пшениці — 2529652 кг, жита — 18670 кг, кукурудзи — 172426 кг, проса — 33800 кг, ячменю — 644690 кг. Загалом нестача зернових сягнула 777505,14 грн.

Як показали ревізії, ресурси ряду хлібопідприємств не тільки «випаровувалися», а й реалізовувалися хтозна-як і хтозна-куди. Навіть транспорт щезав, ніби провалювався у трясовину. Усього на комбінатах області виявлено нестач хліба на суму 2,5 млн. грн.

Є «ЛАЗ», та не для нас

ВАТ «Львівський автобусний завод», найбільший в Україні постачальник автобусів приміського та міжміського сполучення, має намір до кінця року випустити 150 машин. Від реалізації цього плану залежатиме, стане підприємство прибутковим чи збитковим за підсумками 1999 року. Адже за 11 попередніх місяців на ЛАЗі склали лише 209 машин (для порівняння: торік — 966).

Зростанню темпів виробництва найбільше сприяло поновлення поставок львівських автобусів до Росії. Вона — головний імпортер продукції ЛАЗу. Нині уряд України розглядає питання про створення лізингового фонду для забезпечення львівськими автобусами вітчизняного споживача, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Лист на першу сторінку

Шановні народні депутати!

Просимо вас захистити нас, селян, від бандитської влади, котра хоче продавати землю, а нас зробити наймитами. Скажіть, хто із селян купить землю? А ніхто, бо немає за що. А скупить кримінал.

А таких, як саблуки та гайдуцькі, треба судити як ворогів українського селянства, бо вони ведуть до загибелі. А Президент, якби був настоящий, як він каже, селянський син, то не підписував би те, що йому підсовують.

З повагою, Віктор ШКАРЕНКО.

Кагарлик Київської області.

○ Під'єднано до енергосистеми 1-й блок Запорізької АЕС.

○ У Новомосковську Дніпропетровської області викрито злочинне угруповання, в якого вилучено гранатомет, два пістолети, п'ять гранат і 100 г вибухівки.

○ Отруїлися невідомим газом 17 учнів середньої школи Вовчанська Харківської області.

P.S.

А надзвичайщини не хотілось би

У номер

✔ Київ

Інформаційне повідомлення

14 грудня поточного року на засіданні Центральної виборчої комісії було розглянуто подання міського голови м. Житомира щодо реєстрації ініціативної групи з всеукраїнського референдуму, утвореної на зборах громадян України, що відбулися у м. Житомирі 8 жовтня 1999 року.

Зборами внесено пропозицію щодо проведення всеукраїнського референдуму з питань внесення змін і доповнень до Конституції України, що стосуються висловлення недовіри Верховній Раді України XIV скликання, дострокового припинення Президентом України повноважень Верховної Ради України, обмеження депутатської недоторканності народних депутатів України, зменшення загальної кількості народних депутатів, формування в Україні двопалатного парламенту, прийняття Конституції України всеукраїнським референдумом.

Розглянувши вищезазначене подання і додані до нього документи, Центральна виборча комісія відмовила в реєстрації ініціативної групи з таких підстав: відповідно до частини четвертої статті 17 Закону України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми» свідоцтво про реєстрацію та посвідчення членів ініціативної групи з всеукраїнського референдуму повинні видаватися Центральною виборчою комісією за формами, що встановлюються Президією Верховної Ради України. Такого органу за Конституцією України не існує. Закон України «Про Центральну виборчу комісію» не надає Центральній виборчій комісії повноважень щодо встановлення форм свідоцтва про реєстрацію ініціативної групи з всеукраїнського референдуму та посвідчення членів ініціативної групи.

Крім того, відповідно до статті 17 Закону України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми» ініціативна група з всеукраїнського референдуму реєструється Центральною виборчою комісією за поданням голови відповідної ради, на території якої проведено збори громадян, які обрали ініціативну групу. Подання до Центральної виборчої комісії внесено міським головою м. Житомира, який за цим законом не є суб'єктом такого подання.

Центральна виборча комісія.

Можливо, у прем'єри пропонуватимуть Ющенка

Голова бюджетного комітету Верховної Ради України Юлія Тимошенко (фракція «Батьківщина») вважає цілком реальною можливість подання до парламенту на затвердження Прем'єр-міністром кандидатури голови Нацбанку Віктора Ющенка.

Голова бюджетного комітету висловила надію на те, що бюджетні питання «все-таки якимось чином просуватимуться».

За словами Ю. Тимошенко, казати тепер про якісь регламентні строки розгляду держбюджету вже немає сенсу, бо уряд зірвав термін подання законопроекту про держбюджет-2000.

Юлія Тимошенко нагадала, що парламент чекає на подання законопроекту про держбюджет-2000 на друге читання 15—16 грудня, після чого бюджетний комітет візьметься до роботи над ним.

Фотофакт

Судово-правова реформа, як і будь-яка інша, повинна базуватися на інтересі держави, суспільства і на вимогах Конституції. На цьому наголосив глава держави Леонід Кучма у виступі на четвертому з'їзді суддів України, який розпочав свою роботу вчора в Києві. На знімку: у президії з'їзду.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Про вето, ліси і еротику

Вечірнє засідання 14 грудня

Парламентська хроніка

Народні депутати розглянули вето Президента на зміни до Закону «Про Центральну виборчу комісію». Нагадаємо: що напередодні депутати законодавчо ухвалили, щоб кожні 2 роки проводити ротацію ЦВК, а також передбачили дострокове припинення повноважень членів ЦВК за рішенням суду. Президент вбачає в цьому можливість тиску на ЦВК і висловив незгоду. Голосування за подолання вето Президента перенесено на наступне ранкове засідання.

Зате під час обговорення пропозицій і зауважень Президента до Закону «Про аварійно-рятувальні служби» парламентарі погодилися з аргументом глави держави і прийняли закон у цілому.

Представляючи проект закону про мораторій на інтенсивне лісове господарство в Карпатському регіоні, народний депутат Юрій Костенко нагадав, зокрема, що 60 відсотків кисню на планеті виробляють ліси. Тим часом Україна за показниками лісистості посідає одне з останніх місць у Європі. Обговорення проекту викликало чимало пропозицій. Тому сесія прийняла рішення готувати законопроект на повторне перше читання.

Проект закону про перевезення небезпечних вантажів прийняли в першому читанні.

Усебічно і детально обговорили проект закону про захист суспільної моралі. Голова Комітету з питань свободи слова та інформації Іван Чиж наголосив, зокрема, що над цим законом працюють уже півроку. Його актуальність можуть підтвердити всі мешканці України, оскільки в кожен дім проникло засилля відеопродукції, що пропагує насильство та сексуальну розпусту. В законі не йдеться про цензуру, але й так званим ліберальним нормам поставлено заслін.

Згідно з проектом закону дозвіл на використання такої продукції даватимуть Вища рада та експертні комісії, які відрізнятимуть еротику від порнографії та заборонятимуть пропаганду насильства. Для порушників передбачено і покарання: від адміністративного стягнення до кримінальної відповідальності.

Проект закону відправлено на повторне перше читання.

Сесія прийняла в першому читанні проект закону про внесення змін до Закону «Про зв'язок».

У цілому прийнято закони «Про концесії на автомобільні дороги», «Про природно-заповідний фонд України» та закон про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з ухваленим Законом «Про відходи».

Прийнято дві постанови «Про надання дозволу Кабінету Міністрів України на використання кредиту, поданого урядом Іспанії» та про об'єднання проектів законів про Програму формування національної екологічної мережі України на 2000—2015 роки і про національну Програму збереження біологічного різноманіття на 2000—2015 роки в один законопроект.

Це був один із тих небагатьох днів, коли весь порядок денний народні депутати вичерпали до кінця.

Анатолій КАРАСЬ.

...Земля, електрифікація плюс надзвичайний стан

Ранкове і денне засідання 15 грудня

(Початок на 1-й стор.).

За словами першого заступника голови Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Василя Круценка, якби держава не відвернулася від села, не відпустила ціни у вільне плавання, зберегла грошові відносини на селі, а не перевела їх на бартер, КСП і сьогодні, як і десять років тому, могли б дати державі не менш як 25 млн. тонн зерна, 4 млн. тонн м'яса, 3,5 млн. тонн цукру й іншої продукції. На думку опонентів указу, реформатори не побачили іншого виходу, окрім як на догоду МВФ віддати нашу землю іноземному інвестору. Загалом, як наголошували противники президентського указу, порушено низку конституційних статей. Адже, на їхню думку, Президент втрутився в питання режиму власності, що є прерогативою виняткового Верховної Ради.

Їхні опоненти, зокрема Роман Шмідт від Руху, навпаки, наголошували, що Президент цим указом забезпечує дотримання права громадян на вихід із КСП і неконституційним слід вважати закон про КСП. Прихильники указу Президента називали його історичним, наголошували, що це є реальний вихід із колгоспно-кріпацького ладу в Україні. І пропонували главі держави прискорити адміністративну реформу, в тім числі й стосовно Мінагропрому. А до Верховної Ради звернулися з пропозицією активізувати роботу над прийняттям закону про зміни до Земельного кодексу, про розширення підсобних господарств, про заставу нерухомості й іпотеку, земельний іпотечний банк, кредитні спілки тощо.

Поіменним голосуванням питання до порядку денного не внесено.

Парламент також зробив спробу прийняти рішення (схвалити поданий Президентом закон або подолати його вето) з приводу внесення змін до двох статей Закону про Центральну виборчу комісію. Але остаточного рішення прийняти не вдалося.

Анатолій БЕНЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Компроміси до новорічного столу

Президент України Леонід Кучма прибув на зустріч з представниками регіональної преси, яка стала, власне, його першою післявиборною прес-конференцією, з невеселим настроєм. Однак жартував із журналістами.

На його переконання, парламент не мав вагомих підстав «прокотити» кандидатуру на посаду прем'єра — Валерія Пустовойтенка. Нової кандидатури на прем'єрство Президент поки що не назвав, пообіцявши це зробити за кілька днів після повторних консультацій з «нелівими» фракціями. «Я не можу знову подати кандидатуру і отримати негативні результати, — сказав Л. Кучма. — Я зацікавлений не в розпуску Верховної Ради, а в її дієздатності у виконанні конституційних обов'язків».

Та Президент не відмовляється від ідеї проведення всеукраїнського референдуму, на який було б винесено питання про розпуск парламенту в разі несформування у ньому депутатської більшості і неприйняття до березня наступного року держбюджету-2000, про депутатську недоторканність, двопалатний парламент і затвердження Конституції та змін до неї тільки на всенародному референдумі. Леонід Кучма сказав, що вже відбулися установчі збори ініціативної групи з проведення такого референдуму (хоча нову редакцію закону про референдуми досі не прийнято). «Починаємо не зі співпраці, не зі створення більшості, а знову з протистояння, — сказав він. —Якщо не буде створено парламентської більшості, яка візьме на себе разом із урядом і Президентом відповідальність не тільки у формуванні уряду, а й у прийнятті величезної кількості законодавчих актів, більшість з яких непопулярні; якщо не закласти в Конституцію механізм взаємної відповідальності гілок влади, знову весь світ показуватиме на нас пальцем».

Президент закликав скоротити численні податкові пільги, провести негайно кардинальну адміністративну реформу, указ про яку пообіцяв видати днями. Л. Кучма категорично проти запровадження виключно пропорційної системи виборів до парламенту (за партійними списками), однак за поправки до виборчого закону, за якими депутат-списочник, побажавши змінити фракцію, повинен узагалі піти геть з депутатства.

З одного боку, вкотре погрожуючи розпуском парламенту, Л. Кучма сам себе зупиняв і обіцяв не переступати межу правового поля, вирішуючи всі проблеми, в тому числі й у стосунках з парламентом, цивілізованим шляхом. «За всіх умов треба шукати компромісу», — сказав глава держави, тут же відзначивши, що за п'ять років його правління цей пошук «занадто затягнувся».

Наскільки затягнеться «прем'єріада», Президент не став пророкувати. Однак він налаштований зустріти новий 2000 рік у компанії новоспечених урядовців.

Юліана ШЕВЧУК.

Замість коментарю

Як заявив у розмові з нашим кореспондентом секретар Центральної виборчої комісії Ярослав Давидович, сьогодні в Україні немає жодних правових підстав для проведення референдумів з будь-якого питання. Це пояснюється єдиним: відсутністю закону про референдуми. Закон про референдуми, прийнятий Верховною Радою ще 12 скликання, застарів і багатьма своїми нормами не відповідає Конституції України.

Нове чи погано забуте погане?

Сюжет на квартал. Можливі зміни

Коментар

Від самого початку бюджетний процес позначився докорінними «змінами до сюжету». Наприклад, поданий Кабміном на перше читання законопроект передбачав доходи консолідованого бюджету в розмірі 38,6 млрд. грн., доходи держбюджету — 27,1 млрд. грн., видатки — 26,5 млрд. грн. та первинний профіцит (у порушення вимог бюджетної резолюції) у розмірі 554,5 млн. грн.

Проте у першому читанні було прийнято варіант, запропонований бюджетним комітетом: бездефіцитний бюджет, доходи і видатки якого становлять 40 млрд. 75 млн. грн. Тобто доходну частину було збільшено більш ж на 13 млрд. грн., з яких майже 11 млрд. н. припадає на Фонд енергетичних субвенцій місцевим бюджетам. Однак Кабмін продовжує наполягати на тому, що не можна «недоїмку вносити до доходів бюджету», оскільки немає жодної гарантії, що в 2000 році Міненерго, Мінвуглепром чи НАК «Нафтогаз України» ліквідують свою заборгованість перед бюджетом. Мало того, все вказує на те, що заборгованість цих структур перед бюджетом збільшуватиметься і в наступному році. Чи погодиться із такою постановкою питання Верховна Рада? Наприклад, голова підкомітету з питань місцевих бюджетів Верховної Ради Валерій Асадчев вважає, що парламент наполягатиме на проведенні ще одного, останнього, взаємозаліку, який дозволить розчистити «авгієві стайні» боргів і перейти до грошової системи розрахунків. При цьому ч посилається на позитивний досвід бюджету-99, стаття 45 якого дозволила проводити взаємозаліки між енергетичними компаніями та бюджетами. Проте уряд поки що чинить опір цій новації бюджетного комітету і на друге читання подає законопроект, що передбачає консолідований бюджет у розмірі 1,2 млрд. грн. (Верховна Рада у першому читанні затвердила його в розмірі 53,5 млрд. грн.). Як бачимо, замість пропонованого парламентом збільшення доходів бюджету на 13,6 млрд. грн. Кабмін погоджується щонайбільше на 2,5 млрд. грн. (в основному за рахунок включення до бюджету доходів Фонду соціального страхування). У той самий час Мінфін наголошує, що внаслідок остаточного прийняття Верховною Радою закону про продовження застосування нульової ставки податку на додану вартість стосовно операцій з продажу енергоносіїв, імпортного газу, вугілля та запровадження нової пільги — нульової ставки з оподаткування послуг із транзиту територією України природного газу та нафти бюджет втратить 1,5 млрд. грн. Тож І. Мітюков звернувся до Комітету Верховної Ради з питань фінансів та банківської діяльності з пропозицією провести нараду, під час якої погодити законопроекти, спрямовані на поповнення доходної частини бюджету. А в зверненні Кабміну до Верховної Ради зазначається, що пропозиції уряду стосовно розширення податкової бази та скорочення податкових пільг передбачають збільшення реальних доходів у наступному році на суму близько 6 млрд. грн.

Поки що прийняті пропозиції Кабміну (щодо оподаткування імпорту товарів в Україну) дозволяють збільшити доходну частину бюджету на 150 млн. грн. Висновок із цього такий: уряд не може запропонувати на друге читання проект закону про держбюджет, який би забезпечував хоча б 6 мінімальні розміри видатків на невідкладні заходи — погашення заборгованості із заробітної плати та інших соціальних виплат, підвищення зарплати військовослужбовцям, допомоги учасникам війни до Дня Перемоги і т. д.

А що стоїть за словами «розширення податкової бази»? Кабмін пропонує збільшити податок на прибуток підприємств, прибутковий податок з громадян, акцизи та митні платежі. Проте комітети Верховної Ради з питань бюджету та фінансів і банківської діяльності ще перед першим читанням бюджету зазначили, що законопроекти, котрі передбачають збільшення податкового тиску, не можуть бути підтримані. Одне слово, як зазначила голова Комітету з питань бюджету Юлія Тимошенко, у цій ситуації є два варіанти розвитку подій: парламент може скласти традиційний документ про фінансування видатків бюджету у 2000 році на базі видатків 1999 року чи форсувати прийняття бюджету на основі пропозицій бюджетного комітету. Яким би шляхом не пішов парламент, уже сьогодні (ще до прийняття бюджету) можна припустити, що після дуже важкого першого кварталу 2000 року бюджет буде переглянуто (як це мало місце у 1999 році). Але з тією лише різницею, що в першому кварталі нинішнього року ми не платили за зовнішнім боргом 5 млрд. гривень. І ця обставина може спричинити ще серйозніші «зміни до сюжету».

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

Заява

з приводу неконституційності Указу Президента України № 1529\99 від 03.12.1999 р. «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки»

Шановні народні депутати!

Користуючись правом Конституційного подання, народні депутати фракції Селянської партії України вважають за необхідне оголосити цю заяву про направлення Конституційного подання до Конституційного Суду України з приводу неконституційності Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки».

Оцінюючи цей документ як незаконне втручання Президента і виконавчої влади в сферу майнових земельних і господарських відносин у сільському господарстві, які повинні встановлюватися тільки законами України, звертаємо увагу Президента України на порушення цим указом статей 13, 14, 75, 85, 106, 124, 150 Конституції України, статей 3, 8, 12, 15, 19, 22, 23 і 25 Земельного кодексу України, статті 92 Закону України «Про колективне сільськогосподарське підприємство», статті 20 Закону України «Про власність» і пропонуємо Президенту, не доводячи справу до суду, відізвати цей незаконний указ.

Встановлений пунктом 1 указу порядок здійснення державними адміністраціями заходів адміністративного реформування колективних сільськогосподарських підприємств у встановлені з грудня 1999 року по квітень 2000 року терміни і створення на їхній основі приватно-орендних підприємств (ПОПів), спрямовано на примусове, незаконне адміністративне знищення колективних сільськогосподарських підприємств як суб'єктів права колективної власності і колективної форми господарювання.

Незаконне встановлення указом цінного паперу (земельного сертифіката) як правовстановлюючого документа, що засвідчує право володіти, користуватися та розпоряджатися землею і підміна ним **державного акта на право власності на землю**, встановленого законом, спрямовується Президентом під тиском Міжнародного валютного фонду на відкриття ринку землі через продаж не земельних ділянок, а через ринок цінних паперів (земельних сертифікатів) на зразок ринку майнових сертифікатів.

Відкриття ринку цінних паперів на землю в умовах економічної кризи, зубожіння селян, пенсіонерів та сільської інтелігенції призведе до обезземелення селян, руйнування виробничих комплексів колективних сільськогосподарських підприємств, які єдині спроможні при наданні урядом належних економічних умов господарювання вести розширене виробництво, модернізацію і відродження виробництва і на плечах яких тримаються підсобні господарства селян, призведе до безробіття на селі, остаточної втрати трудозатратних галузей молочного і м'ясного скотарства, птахівництва, чергового майнового і земельного ошукування селян і голоду в Україні.

Видання цього указу свідчить про те, що перед нами не **новий Президент**, а той, хто через **курс** радикальних реформ довів агропромисловий комплекс до рівня повоєнних років, до того, що виробництво зерна в Україні зменшено з 51 до 21 млн. тонн — на 60 відсотків, цукру з 5,3 до 1,8 млн. тонн — на 67, молока з 24,5 до 13,7 млн. тонн — на 46, м'яса з 4,3 до 2,6 млн. тонн — на 40 відсотків.

Кількість збиткових підприємств збільшилася з 0,7 до 82 відсотків.

Стан аграрного сектора напередодні господарського 2000 року ще більш безнадійний.

Через створення монополією посередників ринку пально-мастильних матеріалів та причетних до неї урядовців, кризи нестачі і підняття цін на пальне, на селі не зорано 7 мільйонів гектарів, або 60 відсотків зябу.

З тієї самої причини недосіяно 1,5 мільйона гектарів озимої пшениці: з 6 мільйонів гектарів пізно посіяно площ озимої пшениці, майже 1,5 мільйона гектарів доведеться пересівати весною.

На забезпечення весняної сівби зернових у державі бракує 50 відсотків насіння ячменю і кукурудзи.

Ще більш загрозливо складаються справи в тваринництві.

За роки радикальних реформ вирізано понад 60 відсотків великої рогатої худоби, понад 50 відсотків свиней і 80 відсотків овець.

Лише за осінь 1999 року під потреби села в пальному пішло під ніж чверть мільйона, або 5 відсотків від наявної чисельності дійних корів.

Сільськогосподарські виробники всіх форм власності і господарювання загнані радикальною реформою в кут падіння виробництва і збитковості, сьогодні стають заручниками уряду, який взявся всіх їх «душити», за його висловом, за несплату податків.

Ми небезпідставно стурбовані тим, що знову обраний Президент, видавши такий указ, почав свою діяльність не з **визначення офіційної державної аграрної політики на відродження зруйнованого сільського господарства**, якої він не має, а з впровадження безсистемних, незаконних заходів радикальних реформ і повторення ще не забутих, вчинених через нього людських трагедій через трасти і ринки майнових сертифікатів. Тільки нині ці помилки націлено на конституційну власність всього українського народу — землю і його годувальника — селянина.

Депутатська фракція Селянської партії України.

Жертва якості

У вівторок, 14 грудня, Пустовойтенко залишив прем'єрське крісло

Можна довго перераховувати причини. Але не варто, оскільки прорахунки урядовців і прем'єра також лишаються у минулому — новому главі Кабміну доведеться розчищати авгієві стайні недореформованої економіки, розплачуватися з накопиченими боргами —внутрішніми і зовнішніми — і брати на себе відповідальність за наслідки чергового прискорення соціально-економічних реформ.

Тому, напевно, варто назвати найголовнішу причину, яка не дозволила Валерію Пустовойтенку ще раз усістися у прем'єрське крісло, — Президент не вельми розбірливо сказав про те, чи хоче бачити свого старого соратника на вершині піраміди виконавчої влади. Власне, відмова Верховної Ради дати згоду на призначення Прем'єр-міністром креатури Президента — своєрідна козирна карта для глави держави.

Фактично Валерій Пустовойтенко був приречений на заклання, на роль офірного ягняти. За півмісяця до нового року Україна продовжує залишатися і без прем'єра, і без уряду, і — що найстрашніше — без бюджету на 2000 рік. А це означає, що опісля стрибка цін, який розпочався із зростанням вартості хліба, нафтопродуктів, деяких інших товарів, населення не дочекається ні індексації зарплат, ні індексації пенсій. А всі претензії очманілий від подальшого зубожіння народ пред'явить Верховній Раді.

Отож глава держави отримає змогу провести омріяний референдум, щоб мати право розпустити парламент уже не за однієї — і вельми непевної умови, — але й за інших, не передбачених чинною Конституцією умов. Врешті вдасться позбавити народних обранців недоторканності. І застрахуватися від спроб вельми неполеглих депутатів переписати Основний Закон на свій кшталт. А от щодо двопалатного парламенту, то, гадаю, навіть якщо питання про нього і з'явиться у бюлетенях, цей пункт буде реалізовано не в епоху заключної п'ятирічки Леоніда Кучми. Переконаний: він не захоче садити собі на шию феодальних князьків і сприяти регіоналізації держави. Бо рано чи пізно, і досвід Росії — яскраве підтвердження, ці князьки чимдалі тікають від центру, творячи квазідержави у своїх мисливських угіддях.

Фактично у такий спосіб Леонід Кучма розчищає дорогу тій кандидатурі, яку він пообіцяв внести на розгляд Верховної Ради протягом кількох днів. Хто це буде? Імена більшості претендентів сьогодні вже на слуху. Можливо, Сергій Тигипко. Можливо, Віктор Ющенко. А може, Леонід Деркач. Називалися також кандидатури Анатолія Кінаха та Миколи Азарова.

Але за останніми двома постатями немає потужних лобістів, які відстоювали б їхні інтереси і перед главою держави, і перед народними депутатами.

Натомість, за повідомленнями засобів масової інформації, за спинами Сергія Тигипка і Віктора Ющенка бовваніє Вашингтон, до голосу якого змушені прислухатися українські можновладці з огляду на непосильний тягар зовнішніх боргів. Окрім того, голову Національного банку завжди підтримувала депутатська група «Реформи-Конгрес», а нещодавно, за словами народного депутата Степана Гавриша, з ним розпочала переговори і група «Відродження регіонів».

Водночас постать Леоніда Деркача цілеспрямовано і послідовно лобіює фракція Трудової партії, у якій міцні позиції втримує його син Андрій Деркач. У цю групу входить і Віктор Пінчук, про якого говорять як про майбутнього родича Президента.

Проте можна лише здогадуватися про рішення, що його прийме Леонід Данилович. Можливо, це буде взагалі містер Ікс...

У шахах є термін «жертва якості», коли один із гравців свідомо віддає супротивникові якусь свою важку фігуру задля того, щоб здобути перемогу. Схоже, такий хід зробив Президент, коли на олтар майбутніх реформаторських перемог приніс у жертву старого друга.

Володимир КОРОЛЮК.

Увага

III засідання секції «Український автомобіль» Всеукраїнського депутатського клубу народних депутатів України «Парламент» у Верховній Раді України відбудеться 16 грудня 1999 року о 18.30 у конференц-залі Київського регіонального центру Академії правових наук по вул. Пилипа Орлика, 3.

Хроніка. Факти. Події

✓ Мінськ

Тих, хто утримався, наразі немає

23 грудня Рада Республіки Білорусь — верхня палата парламенту — планує розглянути і ратифікувати Договір про створення Союзу Росії та Білорусі. Нижня палата ратифікувала цей документ абсолютною більшістю.

✓ Москва

Думайте, кому загрожуєте

Прем'єр-міністр РФ Володимир Путін, виступаючи на космодромі «Плесецьк», заявив, що «Росія не дозволить розмовляти з собою з позиції сили й використає для цього всі дипломатичні та військово-політичні важелі». За його словами, успішний запуск міжконтинентальної балістичної ракети «Тополь-М» — один з військових важелів.

✓ Тегеран

Із в'язниці — в депутати?

Відомого іранського реформіста і видавця Абдоллу Нурі, засудженого до 5 років ув'язнення за антиісламську пропаганду, зареєстровано кандидатом на парламентських виборах. Вибори відбудуться у лютому 2000 року.

✓ Анкара

Радіо говоритиме по-курдському

Міністр закордонних справ Туреччини Ісмаїл Джем заявив, що готується документ, який дозволить трансляцію теле- і радіопрограм курдською мовою.

✓ Токіо

Санкції проти КНДР скасовано

Генеральний секретар кабінету міністрів Японії Мікіо Аокі повідомив про зняття всіх санкцій щодо КНДР. Нещодавно делегація японських партій на чолі з колишнім прем'єром Томіїті Мураямою відвідала КНДР. На думку Мікіо Аокі, це створило «сприятливу атмосферу для налагодження діалогу між сторонами».

✓ Панама

Панамський канал повернуто господареві

Відбулася офіційна церемонія передання США Панамського каналу, що означає: Панама стала реальним власником цього міжнародного водного шляху, що зв'язує Атлантичний і Тихий океани.

1903 року через 15 днів після проголошення незалежності цієї країни США одержали право на спорудження Панамського каналу та управління ним на довгостроковій основі. Згодом США зайняли прилеглу до каналу територію площею 1400 квадратних кілометрів. 7 вересня 1977 року глава уряду Панами Омар Торріхос і президент США Джиммі Картер підписали новий договір, який передбачав виведення американських військовослужбовців і повернення каналу під юрисдикцію Панами до 31 грудня 1999 року.

✓ Вашингтон

Ми вам, але й ви нам

Прем'єр-міністр Ізраїлю Ехуд Барак прибув до Вашингтона на зустріч з міністром закордонних справ Сирії Фаруком аль-Шараа. Її присвячено обговоренню поновлення ізраїльсько-сирійських переговорів, перерваних більш як три роки тому. Ізраїль розраховує, що сирійська сторона вживе заходів до стримування воєнних дій антиізраїльських збройних угруповань Лівану. У свою чергу, Ізраїль готовий обговорити питання про повернення Сирії Голанських висот.

Аби бути присутньою на переговорах міністра закордонних справ Сирії Фарука аль-Шараа (на знімку) та прем'єр-міністра Ізраїлю Ехуда Барака, держсекретар США Мадлен Олбрайт навіть відмовилася від участі в церемонії передання Панамського каналу в підпорядкування Панами.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ», агентств «Сіньхуа» та «ІТАР-ТАКС».
Фото АП.

Степи Казахстану гідні звеличення

Наша позиція — будувати відносини на рівних, нікого не принижуючи, нікого не возвеличуючи

Сьогодні, 16 грудня, Республіка Казахстан святкує День незалежності. Напередодні цієї події Надзвичайний і Повноважний Посол Казахстану в Україні Равіль ЧЕРДАБАЄВ дав інтерв'ю «ГУ». Щоправда, розмова була більше не про свято, а про будні країни.

— Фактично і Казахстан, і Україна проголосили свою незалежність на уламках радянської імперії. Нині, через вісім років, є спроба створити новий союз колишніх республік. Як ставиться суверенний Казахстан, наприклад, до Союзної держави Росії та Білорусі?

— Із ким об'єднуватися чи роз'єднуватися — це добровільна справа кожного народу. Казахстан, у свою чергу, готовий розвивати співробітництво з усіма країнами, виходячи з принципу взаємної вигоди. Наша позиція — будувати відносини на рівних, нікого не принижуючи, нікого не возвеличуючи. Як писав казахський поет О. Сулейменов, «звеличмо свої степи, не принижуючи чужі гори».

— Але, здається, Казахстан завжди виявляв інтерес до об'єднань у рамках СНД. Наприклад, до Митного союзу...

— Справді, це так. Державам, які межують і розвивають торгівлю, треба створювати вигідні умови для проходження товарів. Україна, до речі, теж розглядає нині всі плюси й мінуси входження до Митного союзу.

— Ваша країна підтримує ідею створення зони вільної торгівлі в рамках СНД?

— Так, ми чекаємо від комітетів СНД конкретного рішення з цього питання.

— Казахстан — дуже багата країна, проте тривалий час був економічно залежний від Росії. Наскільки зменшилася ця залежність за останні роки?

— Раніше ми були економічно інтегровані не лише з Росією, а й з іншими республіками. Приміром, з Україною. Від вас завозилося обладнання, атомні реактори теж будувалися за участі українців. Близько 70% нафтопроводів проектували ваші НДІ. У Луганську ми купували вагони, у Миколаєві — обладнання для турбоенергокомплексів. Таких прикладів багато...

— А що тепер?

— А тепер можна сказати, що за 8 років Казахстан побудував цілком новий тип держави — демократичну, правову, світську державу з ринковою економікою. 75% валового внутрішнього продукту в нас забезпечують приватники. Держава більше не вказує, що кому куди поставляти. Хто виконуватиме проект, хто обійме вакантну посаду — все це визначається на тендерній основі. І казахстанський бізнес іде передусім у ті країни, розвиває ті сфери, де створено вигідні умови для нього.

— Головною перешкодою в нашому двосторонньому співробітництві вважають велику відстань між країнами. Виходить, що без третього в торгівлі ніяк не обійтися: через Росію здійснюється і перевезення товарів, і транзит енергоносіїв. Наскільки це стримує розвиток економічних зв'язків?

— Між Україною та Казахстаном підписано всі потрібні документи, і бар'єрів на міждержавному рівні для торгівлі практично нема. Але відстань — це об'єктивна перешкода. Мита, що їх стягують з товарів під час перетину кордону, тарифи за транзит увесь час змінюють. Інша проблема — транспортування нафти, яка квотується російською стороною. Тому ми шукаємо шляхи розв'язання цих питань: створюємо спільні підприємства, здійснюємо багатосторонні проекти.

— До речі, після останнього візиту Президента Казахстану Нурсултана Назарбаєва до Києва російська преса писала, що Казахстан наступає Росії на п'яти, прагнучи отримати акції Лисичанського нафтопереробного заводу. Чи справді це так?

— Українська сторона запросила Казахстан узяти участь у приватизації своїх НПЗ. І наші приватні компанії вирішили зупинити свій вибір на Херсонському заводі. За обсягами завантаження він менший, ніж Лисичанський. І географічно вигідніший: нині будують нафтопровід Тенгіз—Новоросійськ, і казахстанську нафту можна буде отримувати поблизу Херсона. Що ж до Лисичанська, то цей завод мав значні борги, і його глибина переробки нафти (до 60%) не задовольняє нас. Адже, наприклад, тенгізька нафта містить у своєму складі світлі компоненти на рівні 86%. Виходить, що значна частка світлих нафтопродуктів йде в мазут, а це дуже невигідно.

Тож питання щодо участі в приватизації Лисичанського НПЗ не знято, і ми шукаємо компанії, які могли б бути зацікавлені в цьому процесі.

— Чи може Казахстан реально збільшити нині поставки нафти й газу в Україну?

— Казахстан торік видобув 26 млн. тонн нафти. З них він переробляє 18 млн., цілком задовольняючи внутрішні потреби. Решту нафти ми готові продавати, але знов-таки — питання транспортування, а також фінансових розрахунків між суб'єктами господарювання.

— Нафти і нафтопродуктів у структурі нашого товарообороту — понад 90%. У яких іще сферах економіки плановано поглиблювати відносини?

— Казахстан зацікавлений в українській металургійній продукції, а також у військовій техніці та обмундируванні для війська, що їх виробляють в Україні. Добрі перспективи у космічній галузі. Потрібно нам також гірськошахтне обладнання, комбайни «Славутич», продукція сільського господарства — цукор, олія.

Ще більші перспективи відкриваються під час майбутнього освоєння шельфу Каспію. Треба побудувати десятки морських платформ, створити флотилії, ескадрильї гелікоптерів для перевезень персоналу. Також буде оголошено тендер для фахівців у галузі всіх видів транспорту, телекомунікацій. До речі, уже за роки незалежності Казахстан залучив близько 8,5 млрд. доларів іноземних інвестицій, а угоди з освоєння нафтових багатств Каспійського шельфу забезпечать отримання капіталовкладень ще на 2 млрд. доларів.

Інтерв'ю взяла
Надія БЕДРИЧУК.

Місцева влада у США — це півмільйона виборних посад

Аналогії — самоврядування

Коли проводити якісь аналогії між місцевою владою у США та в Україні, мимоволі закрадається думка: «Якщо у них це називається самоврядуванням, то що тоді у нас?». Місцеві органи у США такі ефективні, що американському громадянину й на думку не спаде жалітися на відсутність гарячої води безпосередньо в листі до Білла Клінтона. І що найбільше дивує: ця клята вода тече не тільки напередодні виборів мера!

Для США взагалі характерно уміння розв'язувати більшість проблем на місцевому рівні. Федеральний центр повністю довірив штатам упорядкування життя на місцях, а ті, у свою чергу, надали чималу свободу містам і містечкам — живіть за своїми законами, аби тільки вони не суперечили конституції. Хочете прокладати дороги чи змінити систему шкільної освіти? Воля ваша. Ніхто не придумує єдиної моделі життя для всіх.

Щороку уряд США надає місцевим органам цільові субсидії на 225 мільярдів доларів. Решта місцевого бюджету (65%) формується так: податки на нерухомість та майно (26%), збори з продажів (5%), плата за користування послугами (14%), прибутковий податок (2%) та інші. Відрахування в різних містах різні.

Ці кошти спрямовують на економічний та культурний розвиток регіону, боротьбу з безробіттям та жебрацтвом, будівництво об'єктів інфраструктури, транспорт, освіту, утилізацію сміття, екологію, охорону здоров'я та безпеку тощо. До компетенції органів самоврядування належить і організація виборів (не плутати з українським «забезпеченням виборів»).

Структура місцевої влади дуже проста. Найголовніше — усі «начальники» обираються, а не призначаються згори. У США нині близько півмільйона виборних посад!

Великі міста очолюють «сильні мери». Малі та середні містечка просто наймають професійних міських управлінців. А «мікроскопічні» або зовсім обходяться без влади (лише укладають договори з більшими містами про надання комунальних послуг), або обирають якісь невеличкі колегіальні органи.

Американські громадяни звикли відчувати, що вони самі творці своєї долі. Кожен може без чужих дозволів ознайомитися з документами місцевих органів. Наприклад, із ким саме уклали договір на будівництво бібліотеки? Чи не з тією фірмою, якою володіє син мера? Усе це здатен перевірити будь-який виборець.

Кожен має право прийти на засідання «місцевої ради» і подискутувати, чи потрібно прийняття того або того рішення. Часом буває, що органи самоврядування мають амбітні плани розвитку регіону, які, відповідно, потребують чималих коштів. Так от, такі плани здебільшого узгоджуються на місцевих референдумах. Наприклад, у Каліфорнії всі нові податки мають затверджуватися двома третинами голосів виборців.

Здійснює контроль за місцевою владою і преса. Звичайно, незалежна. І телекомпанії — з власної волі, а не з примусу — транслюють засідання місцевих законодавчих органів. Тому що, зрештою, виборці потрібно знати, як працює влада за їхні кошти.

Слід зазначити: останнім часом у Сполучених Штатах розгоряються певні суперечки між прихильниками місцевого самоврядування та захисниками централізованої влади. Містам дуже не подобається, коли федеральний центр або керівництво штату втручається в місцеві справи, нав'язуючи якісь обов'язкові програми. Тим паче, що під такі програми, як і в нас, грошей додаткових не дають.

З іншого боку, нині все більше проблем уже не можна розв'язати лише силами одного регіону. Наприклад, ефективна поліція та безпека — це прерогатива місцевої влади. Але боротьба з наркотиками, шляхи їх постачання та розповсюдження — ця проблема вже має розв'язуватися не тільки на державному, а й на міжнародному рівні.

Або торгівля по Інтернету. У США вона дедалі поширюється. Але ж тоді місцеві бюджети втрачають податок із продажу. Отже, це питання потрібно теж розглядати на федеральному рівні. Сучасний світ стає тіснішим, кордони розмиваються, і хто знає, які завдання зможуть вирішувати в майбутньому органи самоврядування. Для США наступне століття обіцяє новий рівень відносин між центральною та місцевою владою. А от Україна, на жаль, не досягла ще попередньої сходинки. Отже, перед нею інша мета — децентралізація.

Надія ВЕРБИЧЕНКО.

Труба — заводу, труба — ілюзіям

Це майже все, що залишилося від Черняхівського цегельного заводу

«SOS!» районного масштабу

Стихійне інтерв'ю з місця без дії

Людина з фотоапаратом, яка бродить пустирем, що його вже й руїнами заводу назвати важко, привертала увагу. Тож незабаром підійшло більше десятка чоловік. В усіх біографія була пов'язана із цим підприємством.

— Я відпрацювала тут 36 років. Сльози потекли, коли побачила, як завод розтягують. Війна обійшла його стороною. А нині тільки труба залишилася, — бідкалася жінка пенсійного віку.

— І трубу розібрали б. Але ж знизу не почнеш, бо на голову впаде. Хтось уже підірвати хотів, але у військкоматі сказали, що труба — то військовий об'єкт, — коментує інший співрозмовник.

— Поки Зінька була директором, розбирали потроху. А як тільки її посадили — по цеглині рознесли. Вона влізла у великі борги, всім твердила, що для заводу старалась, але ми того старання так і не побачили. Власної хати через ті борги позбулася. Тепер у колонії. Кажуть, за шахрайство. Який там із Зіньки директор був? Не знала навіть, де на паперах підпис ставити. Як хату за борги забирали, її батьків хотіли у будинок престарілих відправити, та вони впросилися, аби дозволили у врем'янці смерті дочекатися. Он там вони живуть, — показала рукою співрозмовниця.

Зінаїда Спиридонова, колишній директор ЗАТ «Керамік», так і залишилася для тих, з ким працювала, просто Зінькою...

Лихо розходиться колами

— Я їй казала: не твоя то справа — заводом керувати, — розплакалася її 70-річна мати. — А вона: мені люди довірили. Позичила 400 доларів під такі шалені проценти, що й подумати страшно. Потім стала позичати в інших, щоб той борг віддати, от і вийшли тисячі доларів боргу. Я ж тих доларів і у вічі не бачила. Дідові вже вісімдесят, геть сліпий, чекаємо смерті. Сина трактором задушило, дочці з тюрми нікуди повертатися, бо і врем'янка тепер не наша. Працювала дочка кранівницею — ото й була її робота.

— Яка там вона кранівниця! — це слово чомусь вивело з рівноваги Анатолія Корнійчука, колишнього керівника Житомирської виробничо-торговельної фірми «Україна». — Штабелювальницею вона була. Щоб ходити по землі з тумблером і вантажити цеглу, взагалі вчитися не треба. А отої версії, нібито вона позичила гроші, щоб запустити цегельний завод, більше нікому не повторюйте. Ми свого часу на фірмі навіть документальний фільм зняли, де показано, яка розруха була на черняхівському цегельному заводі і як усе змінилося, коли ми на договірних засадах уклали 8 тисяч гривень і пустили підприємство. Та потім спіймали Спиридонову на шахрайстві — продавала за готівку ще не виготовлену цеглу. Я написав: партнерські зв'язки припиняємо. І взагалі, що то було за закрите акціонерне товариство? Підробили документи. А куди районна влада дивилась, як розтягували підприємство? Це ж бо стільки металу, кабелю, цегли!..

З вироку за кримінальною справою Спиридонової видно: партнерство між ЗАТ «Керамік» та ВТФ «Україна» було таке тісне, що на цегельному заводі навіть власної бухгалтерії не було. А в прокуратуру Черняхівського району потім приходили цегельники з дивним запитанням: як звільнятися з роботи. Бо робили запис яяя0про прийом на роботу начебто у ВТФ «Україна», але тепер кажуть: ви не наші, то як же ми можемо вас звільняти.

Дві версії — жодного детективу

Спілкування з колишніми цегельниками підтвердило: люди через постійні зміни так і не збагнули, що таке ЗАТ «Керамік» і з чим його їдять. Тим більше що їм узагалі було важко пригадати, коли востаннє одержували зарплату. У вересні-жовтні 1997 року її видали точно — 2851 гривню на весь колектив. Цеглою. До цього давно не давали взагалі. А після цього завод знову заглух. А така точна цифра, до гривні, з вироку. В ньому перераховано шість статей Кримінального кодексу: зловживання посадовим становищем, шахрайство, незаконна валютна операція, посадовий підлог в офіційних документах, розкрадання колективного майна, ухиляння від сплати податків. І все це про неї — про директора.

А фабула теж із двома версіями. Факт: у травні 1997 року Спиридонова одержала від житомирянки С. 1600 гривень і 500 доларів США. За версією Спиридонової: вона позичила ці гроші, аби розрахуватися з попередньою позичкою, яку взяла в інших для пуску заводу, приватизованого нею 1995 року. Позичила, але повернути гроші С. не змогла. За версією суду, Спиридонова, «зловживаючи своїм посадовим становищем, шляхом обману та активної дезінформації викликала в С. довіру та впевненість про вигідність придбання цегли на ЗАТ «Керамік» у кількості 25 тисяч штук». Фігурували й видані С. накладна та прибутковий ордер, засвідчені підписом Спиридонової та печаткою, які, звичайно, до бухгалтерії не потрапили. Наведено й такий факт: за вересень-жовтень 1997 року «Керамік» випустив 93140 цеглин, отож із С. підприємство розрахуватися могло.

У вересні Спиридонова одержала на комбінаті хлібопродуктів для ЗАТ «Керамік» 300 пляшок горілки, накладну в бухгалтерію не здала, горілку реалізувала сама, а гроші привласнила. Директор твердила, що вони пішли на придбання запчастин.

Ті злощасні 93 тисячі цеглин, що їх усе-таки випустив «Керамік», навісили на Спиридонову ще одну статтю КК: треба було сплатити майже 2,3 тисячі гривень ПДВ. Підсудна твердила: бухгалтерію вела фірма «Україна», а я не знала, що треба сплачувати податок.

Як тут не згадати слів матері Зінаїдиної: не за свою справу взялася дочка... Але ж мав хтось їй пояснити?

Відповідає господар. А де він?

Та поки вона була директором, завод хоч існував фізично. Як тільки оголосили вирок, мов чорний смерч пронісся над ним: люди стали забирати свої «дивіденди» у всіх виглядах.

— Почався грабіж підприємства, я попросив міліцію виставити пости, — розповідає заступник голови райдержадміністрації Віктор Гуменюк. — Було складено більш як 70 протоколів. Та з боку господаря не було заявлено позову. Тож усе зависло в повітрі.

Сьогодні ситуація така: ні правління, ні паперів, ні господаря. Є ще невелике приміщення колишньої контори — не встигли повністю розібрати. Куди дивиться райдержадміністрація, обурюються люди, адже його можна під житло віддавати.

— Але це вже не державне майно, — заперечує В. Гуменюк. — Як узаконити таке рішення? Його долю може вирішити тільки господар.

Як зникне й труба, на пам'ять про цегельний завод залишаться тільки кілька глибоких водоймищ — колишніх кар'єрів, звідки брали сировину. Як запевнив один із мешканців містечка, рибу там немає сенсу ловити, бо хтось нібито запустив щук, і ті перековтали спершу карасів, а потім з голоду стали жерти одна одну. Промовисто...

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото автора.

Проблема номер один — вижити...

Головною політичною подією післявиборного періоду стало підвищення цін на хліб і хлібопродукти...

Перші дні нового правління Леоніда Кучми показують, що сподіватися на краще не випадає. Раптове підвищення цін на хліб і хлібопродукти стало подією номер один післявиборного політичного життя регіону. Основна частина населення перебуває в нокауті, вкотре замислюючись, яким чином звести кінці з кінцями і вижити протягом наступних п'яти років.

У пожвавлених місцях часом чути розмови про можливе голодування. Міське населення в міру можливостей закуповує про запас крупи, борошно, олію. Дедалі частіше згадують пророкування чи то біблійне, чи то ще якесь про те, що до 2005 року в Україні має вимерти третина населення. І за нинішніх умов повірити в це зовсім не важко...

Завмерло і життя політичних партій. Післявиборні заяви лідерів комуністичної, соціалістичної, селянської, «Громади» і деяких інших партій про можливість створення сильної опозиції вже не набувають належного розуміння у населення. «Після бійки кулаками не махають...», «Говорити і об'єднуватися треба було раніше, а не тягти ковдру кожному на себе...», —приблизно такими словами оцінюють дії опозиції.

Після виборів різко згас інтерес населення до засобів масової інформації взагалі. За кілька днів до закінчення передплатної кампанії, наприклад, деякі місцеві і загальнодержавні видання не набрали й п'ятдесяти відсотків цьогорічних тиражів.

Після сплеску політичної активності прийшли неминучі розчарування і апатія. Питанням дня людини стала одвічна проблема — вижити.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Там росте дуб. А під ним — озеро

Бог створив лікувальну воду, люди — курорти

Оздоровниці

У передвоєнні роки до Немирова на знамениті сірководневі ванни — аналог Мацести — з'їжджалося панство з усієї Європи. Нині курорт «Немирів», що розташувався серед мальовничих заповідних лісів і озер Розточчя, приймає всіх бажаючих. Нерідко вони приїжджають сюди, ледь пересуваючись, а повертаються додому сповнені енергії і оптимізму.

Казна-скільки років старезному дубові, який пильнує безцінне багатство бальнеологічного курорту. Під тим могутнім кількасотлітнім велетнем — підземне сірководневе озеро. Його вода потрапляє до водолічниці, не контактуючи з повітрям. Отже, зберігає і передає не лише свої цілющі властивості, а й енергію підземної скарбниці матінки-природи. Цей курорт не схожий на інші тим, що, розбудувавши необхідну для лікування, оздоровлення, відпочинку інфраструктуру, він зберіг образ первісної незайманості довкілля. І вона гармонійно доповнює лікування о будь-якій порі року: влітку на всіх відпочивальників вистачає ожини та грибів, а купіль у чистих лісових озерах доповнює бальнеологічні процедури. Про повітря взагалі можна писати поеми. Віддаленість від міст, промислових підприємств відчувається одразу: дихаєш не надихаєшся. Бо повітря насичене озоном, ефірними маслами, фітонцидами.

Близько 200 років застосовується для лікування сірководнева вода, що містить 250 — 300 міліграмів сірководню на літр. Така велика насиченість є запорукою ефективного лікування і всього того, що називають омолодженням організму. Сірководень очищає кров, тканини, судини, сприяє виведенню радіонуклідів.

Курорт «Немирів» має і джерело питної води «Анна» (на зразок «Миргородської») слабкої мінералізації, що стимулює секрецію, посилює тонус і рухову активність кишкового тракту, поліпшує утворення і виділення жовчі, має протизапальну дію. Приїжджають сюди й ті, що втратили надію на одужання від невиліковного псоріазу. Ефект від лікування сірководнем вельми високий. Отож за бажання можна водночас полікувати цілий «букет» недуг. Найсучасніший медичний менеджмент та приємну ауру, яка роками притягує сюди постійних пацієнтів, забезпечує колектив, очолюваний заслуженим лікарем України Володимиром Комаром. Санаторій «Немирів» розбудовується, реконструюється, шукає і знаходить свою нішу на ринку курортних послуг.

А загалом курорт «Немирів» створює надійний заслін проти 60 (!) хвороб серцево-судинної системи, опорно-рухового апарату, нервової, сечовидільної систем, шкіри, шлунково-кишкового тракту, печінки, жовчного міхура. Ось перелік окремих захворювань: серцево-судинний невроз, залишкові явища хронічного тромбофлебіту ніг, поліартрит, поліартралгія, травматичний артрит, остеохондроз, травматичні ушкодження кісток, хронічні гематогенні і травматичні остеомієліти (крім туберкульозних), попереково-крижовий радикуліт, наслідки інфекційних менінгоенцефалітів, інфекційні захворювання спинного мозку, наслідки травматичних ушкоджень головного і спинного мозку, хронічна екзема, псоріаз, червоний плоский лишай...

До комплексу санаторно-курортного лікування входять електропроцедури, масаж, гідромасаж, рефлексотерапія, аплікації озокериту, зрошення, ЛФК, інгаляції. Працюють кабінети лазеротерапії, фітотерапії, функціональної та ультразвукової діагностики, рентген-кабінет, стоматологічний та зубопротезний кабінети.

Таке багатовекторне спрямування лікувальних процедур забезпечує відродження, омолодження тіла і душі. «Золота жила» курорту чекає на партнерів, інвесторів, адже Немирів розташований поряд із вільною економічною зоною «Яворів».

Адреса санаторію: Львівська область, Яворівський район, смт Немирів, вул. Курортна,21. Телефони: головний лікар — 2-75-15; приймальне відділення — 2-75-47; факс — 2-75-00.

За довідками можна звертатися до львівського корпункту газети «Голос України»: (0322) 35-51-20. Путівка на 24 дні коштує 750 гривень, двокімнатний люкс — 1500 гривень.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

! У номер

✔ Київ

Повстаньте, ті, хто без зарплати!

Енергетики знову готові до акцій протесту. Проблема та сама — заборгованість із зарплати, що перевищила вже 200 млн. гривень. Ініціатором проведення в Києві (15 грудня) спільної наради представників трудових колективів підприємств галузі виступили ЦК профспілок Атоменергопрому, працівників енергетики та електротехнічної промисловості. У зверненні до Президента Леоніда Кучми наголошувалося на цілковитій протиприродності ситуації, коли енергосистема країни працює стабільно й рентабельно, а її фінансовий стан — на межі краху. Заходи, що до них періодично вдаються Кабінет Міністрів та Міністерство енергетики, дають змогу хіба що тимчасово забезпечити виплату поточного заробітку. Але за останні два місяці через мізерні надходження грошей з енергоринку не стало й цього.

Обставини вимагають докорінних змін у взаємовідносинах виробників і споживачів електроенергії, законодавчо закріпленої відповідальності сторін, а також — істотного скорочення всіляких взаємозаліків і бартеру. Інакше навряд чи вдасться стримати наростання напруженості в робітничих колективах галузі, що рішуче налаштовані обстоювати свої конституційні права. Жодних політичних вимог поки що не висунуто.

Референдум, щоб списати гріхи

Представник фракції «Громада» Олександр Єльяшкевич припускає, що ситуацію з незатвердженням кандидатури Валерія Пустовойтенка на пост прем'єра створено для ініціювання проведення референдуму з питання двопалатності парламенту.

Згідно з Конституцією уряд, склавши повноваження, може виконувати свої обов'язки протягом 60 днів після інавгурації Президента, сказав Олександр Єльяшкевич. За цей час Верховна Рада зобов'язана дати згоду на призначення Прем'єр-міністра.

Депутат не вважає за неможливе, що ініціювання проведення референдуму і спроба списати гріхи в економіці та політиці на Верховну Раду взаємопов'язані.

На думку О. Єльяшкевича, оскільки частина пропрезидентських сил у парламенті не проголосувала за кандидатуру В. Пустовойтенка, запропоновану Президентом, це свідчить про те, що ці пропрезидентські сили «отримали згоду Президента на таку логіку поведінки».

✔ Кіровоград

Даремно хліб не їдять

Близько сорока мільйонів гривень протягом цього року повернула до державного бюджету податкова міліція області. Проти порушників податкового законодавства розпочато 241 кримінальну справу. За словами начальника управління податкової міліції ДПА в Кіровоградській області Бориса Хитрова, найбільш криміногенними сферами є сільське господарство та промисловість. Лідирують у «чорному списку» посередницька діяльність та торгівля.

✔ Фотофакт

На Луганщині триває операція «Зброя». На знімку: експерт-криміналіст, старший лейтенант міліції Костянтин Пригорнєв.

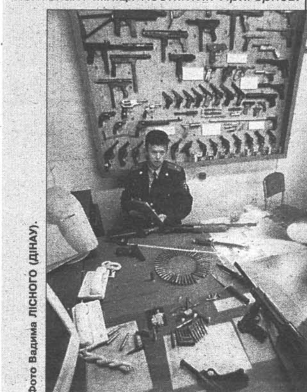

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Перекуємо менеджера на порадника!

Хто кататиметься, а хто — саночки возитиме?

 Точка зору

На початку тижня Ліга підприємців агропромислового комплексу (ЛПАК) публічно висловила свою цілковиту підтримку Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки». Розуміючи актуальність питання, ми звернулися за коментарем до президента ЛПАК Леоніда КОЗАЧЕНКА.

— Леоніде Петровичу, з огляду на величезні борги колективних сільськогосподарських підприємств комерційним структурам, цілком природно, що останні обстоюють приватизацію землі та реорганізацію КСП. Залишимо на мить правочинність цього законодавчого акта, яка, чого гріха таїти, з багатьох точок зору є сумнівною. Що ви скажете про своєчасність указу?

— Як на мене, указ, який реформує КСП на засадах приватної власності на землю, навіть спізнився на два—три роки. Адже для того, щоб створити повноцінний ринок землі, потрібно чимало часу. Та, мабуть, ми повинні були впевнитися в абсолютній неперспективності теперішніх виробничих відносин на селі, щоб зробити до такої міри рішучий крок.

— Вас не бентежить, що органи виконавчої влади на місцях мають доволі мало часу (фактично з грудня по квітень), щоб створити відповідну нормативну базу для реалізації президентського задуму?

— Звісно, бентежить. Адже треба подбати про зрозумілий кожному членові КСП механізм закріплення прав на власність землі за умов, коли його господарство перетворюється або на акціонерне товариство, або на товариство з обмеженою відповідальністю, або на кооператив чи агрофірму. За умов, коли, може статися, реорганізації ніякої не відбудеться через пропозицію якоїсь потужної агрофірми орендувати колгоспну землю.

— Чи не нагадує вам ця кампанія колективізацію навпаки?

— Ні, бо в колгоспи заганяли силоміць. А тепер селянин має неабиякий вибір, як розпорядитися своїм земельним паєм. Дуже велика відповідальність за цих обставин лягає на плечі чиновників, звиклих більше до комерційної, а не консультативної діяльності. Менеджери з наших чиновників та голів колгоспів, прямо скажемо, були аніякі: 85 відсотків колективних сільськогосподарських підприємств держави нині збиткові. І, безперечно, Президент України розуміє, що процес створення ринку землі не буде безболісним, наражатиметься на глухий спротив. Нині влада голів колгоспів ніким не обмежена, та й чи багато ви знайдете непідкупних чиновників?! І тим й іншим (за рідким винятком) вигідно зберегти статус КСП недоторканним, оскільки вони вже адаптовані до системи комерціалізації органів державного управління до самого верху. Бо коли держава опікується матеріально-технічним і фінансовим постачанням сільського господарства — це комерційна діяльність чистої води, і нею мають опікуватися не уряд, а суб'єкти господарювання.

— Але повернімося на землю. Сьогодні селянин узяв кредит, аби розрахуватися за оренду землі, віддавши в заставу свій будинок. За ці гроші купив у господарства зерно, але його конфіскували на елеваторі за борги господарства перед державою. Отже, селянин втратив будинок. А що буде завтра?

— Дуже типовий приклад. Неможливо створити ринок землі, не усунувши боргові завали попередніх років і не звівши до мінімуму адміністративні обмеження щодо руху сільгосппродукції та ціноутворення. На жаль, за останні три роки від нас пішло чимало інвесторів, на чиїх капіталовкладеннях було поставлено адміністративний хрест. Так само, наразившись на особливості виробничих відносин один раз, наш селянин удруге не ризикуватиме: або об'єднає свою частку землі з іншими власниками, або віддасть свою землю успішнішому орендаторові, або навіть і продасть її: земля безкрила, не втече. Вартість землі, яка таким чином переходитиме від одного власника до іншого, від нерозторопного до заповзятливого користувача, при цьому тільки зростатиме.

— Схоже, що нічого іншого й не залишається...

— Розумію вашу іронію. У квітні за гектар землі навряд чи дадуть більше 3—4 тисяч гривень. Але це і є ціна нашого непрофесійного менеджменту в агропромисловому секторі економіки.

— Леоніде Петровичу, чи є, на вашу думку, загроза роздрібнення великих господарств, адаптованих до сівозмін, системи сільськогосподарської техніки?

— Такої загрози не бачу. Мені здається, що потужні господарства АПК якраз і стануть застрільниками земельної реформи.

— А ви згодні з тими опонентами, хто розцінює указ Президента як спробу легітимізувати деякі процеси, що вже давно відбуваються? Наприклад, часто наші КСП уникають банкрутства шляхом передання землі в оренду, погашаючи свою заборгованість орендними платежами...

— Справді, це є. Але це ще один плюс президентському указу.

— То як ви все-таки прогнозуєте найближче майбутнє галузі. Чого очікувати наступного року, коли галузь стане під прапор структурних реформ?

— Указ Президента — це поки що лише заспів до земельної реформи. Тому наступний рік буде важким. Інвестори уважно спостерігатимуть за тим, чи не залишаться реформи на папері, як це було вже не раз. Зате я впевнений, що на папері земельна реформа не залишиться. І 2001 рік стане роком справжнього відродження АПК.

Записав **Сергій ВЛАД.**

Кожен шахтар — трішки мрійник

А тим часом ринку палива у нас нема

 Інвестиції

У назві нещодавно проведеного в Донецьку семінару «Інвестиції у вугільну галузь України», організованого Міністерством вугільної промисловості та вугільним консалтинговим центром TACIS, зійшлися два поки що малопоєднувані поняття — інвестиції і вугільна галузь.

За підрахунками начальника управління комерційних відносин з клієнтами Першого Українського міжнародного банку Віктора Миргородського, з усієї суми іноземних інвестицій, які надійшли до Донецької області, у базову галузь спрямовано лише один відсоток.

Основною причиною низької привабливості фахівці вважають тяжкий фінансовий стан галузі: половина її підприємств — збиткові, незважаючи на державну дотацію. Крім того, в країні немає ринку палива, на якому діяли б чіткі і єдині для всіх учасників правила, де формувалася б реальна ціна. Нарешті, на відміну від інших галузей, у вугільній продовжує зберігатися майже стовідсоткова державна власність. Додайте сюди вітчизняне податкове законодавство і відсутність гарантій збереження інвестицій — ось і відповідь, чому капітали воліють працювати будь-де, але не в базовій галузі.

Досвід реалізації інвестиційних проектів у паливно-енергетичному комплексі, втім, є, але це той випадок, коли виняток лише підтверджує правило. Зокрема, завдяки співробітництву з французькою фірмою «Group charbonnage de France» і гранту ЄБРР Старобешівська ДРЕС перейшла на новий тип котлів, у яких антрацитовий шлам можна використовувати без дорогих домішок. Донецька фірма «Радон», створивши міжгалузевий ланцюжок «вугілля—кокс—метал», виконала дві неодмінні для інвестора умови: прозору схему використання коштів і гарантії їх повернення. Сьогодні «Радон» має чотири заводи зі збагачення вугільних шламів, орендує дві коксові батареї на Макіївському коксохімічному і дві доменні печі на Костянтинівському металургійному заводі. Загальний обсяг іноземних інвестицій становить 10 мільйонів доларів, стільки ж внесла українська сторона. Привабливими, хоча й дорогими, є проекти видобутку й утилізації метану вугільних пластів, здійснення яких розпочав Центр альтернативних видів палива.

Сім інвестиційних проектів розроблено в рамках дії Закону «Про спеціальні економічні зони і спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області». Три з них здійснюватимуться на шахті «Краснолиманська», два — на шахті «Красноармійська-Західна № 1», по одному — на шахтах «Комсомолець Донбасу» і «Південнодонбаська № 1».

— Однак пряме використання Закону «Про спеціальні економічні зони» ефективне лише для обмеженого кола прибуткових шахт,— визнає Анатолій Вовченко, начальник управління вугільної промисловості і енергетики Донецької обласної держадміністрації. —Для решти підприємств, які мають мінусову рентабельність виробництва, великі кредиторські заборгованості, в тому числі перед бюджетом, пільговий режим оподаткування не має визначального значення. Такі шахти становлять близько 90 відсотків загальної кількості вугільних підприємств області, і саме вони дають основну частку видобутку вугілля.

Директор проекту Вугільного консалтингового центру TACIS Пітер Кормак був не менш відвертий:

— Раптового напливу грошей до галузі не буде: безліч проблем перешкоджає цьому. І самій вугільній галузі варто робити щось назустріч. Поки що керівники більшості підприємств живуть застарілими уявленнями, що раптом з'явиться такий собі інвестор, вкладе гроші і піде. Шахти не прагнуть одержувати прибуток, а виробництво є самоціллю.

А відрізнити реальні кроки від самонавіювання буде неважко — залежно від того, чи сприйматимуть потенційні інвестори українську вугільну галузь як горезвісне «поле чудес» із заздалегідь відомим результатом «вкладання» грошей чи як широке поле застосування своїх капіталів.

Ліна КУЩ.

Ще козаки читали власну пресу

У Науково-видавничому центрі «Наша культура і наука» (Київ) вийшла книга Аркадія Животка «Історія української преси». Для народу, який давно має свою державність, книги такого характеру є річчю звичайною. Для України ж ця книга — відкриття.

Написана в умовах вимушеної еміграції, книга має ознаки конспективності (не в значенні фрагментності!), насичена великою кількістю фактажу, який вимальовує струнку і водночас трагічну систему становлення українських засобів масової інформації. Трагічну уже хоча б тому, що з огляду на численні заборони поняття «українська преса» не завжди збігається з поняттям "україномовна періодика».

А. Животко чітко виділяє просто зародження преси на Україні, куди можна зарахувати видання типу «Губернских ведомостей», і власне пресу про буття українського люду. І тут до поняття української преси входять і російськомовні видання на українську тематику та видання польською мовою.

Автор бачить початки української періодики ще в роки гетьманування І. Виговського, коли, «крім звичайних універсалів, почали видаватися спеціальні друковані універсали для козацької старшини, в яких побіч різного роду наказів, законів тощо подано вже і поточні вісті. Був це фактично сурогат часопису, що появлявся і пізніше, аж до 1709 року». Через сто років (1812) почав виходити «Харьковский еженедельник», 1827 р. — «Одесский вестник».

З першого погляду ці видання не могли вважатися віхами вікопомними. Проте не забуваймо, що поява цих часописів знаменувала і потяг до української тематики. Чи з'явився б Квітка-Основ'яненко або Гулак-Артемовський, коли б не часописи на Україні? Чи Є. Гребінка без цих часописів думав би про видання своєї «Ластівки»? А П. Куліш — про видання «Основи»? Звичайно, А. Животко так не ставить питання. Але факти, зібрані ним, спонукають до таких думок.

Книга розповідає не лише про видання, редакторів та видавців, а й про читацьку аудиторію, про передплату на українську періодику, про фінансові можливості видань. Не оминає і спонсорства, згадуючи імена В. Симиренка, Є. Чикаленка, Стару Громаду та ін.

А. Животко кілька разів, через обставини, губив зібрані матеріали і кілька разів починав роботу спочатку. Він писав: «Одного боюся: як би з часом знову не розгубити все...»

Тепер не розгубиться. Професор Інституту журналістики Київського університету Микола Тимошик у сховищах Мюнхенського українського університету розшукав «Історію...», старанно підготував її до друку і видав. Міністерство освіти України надало їй гриф посібника.

Професор Раїса ІВАНЧЕНКО.

Чи заспіває ще Дмитро Гнатюк в «Україні»?

Найпрестижніший столичний палац сьогодні перетворився на місце збагачення іншомовних заїжджих гастролерів

— Усе це відбувається просто тому, що українські співаки сьогодні неспроможні зібрати повний зал. Навіть найпопулярніші. Тим паче в палаці «Україна», — так категорично пояснює ситуацію один із відомих лідерів вітчизняного шоу-бізнесу.

Важко нехтувати думку фахівця, але нещодавній ювілейний літературно-музичний вечір Дмитра Павличка, який відбувся у вщерть заповненій залі палацу, переконує в іншому. До того ж, незаперечний аргумент підказує й національна гордість — що ж сталося в Україні, якщо в ній, відомій на весь світ пісенній державі, не стало гідних найпрестижніших сцен співаків?

Зрозуміло, що принципи ринкової економіки диктують свої правила, але при підході до використання сцени Національного палацу «Україна» (та й не лише її) мають переважати державні інтереси й пріоритети. Немає потреби й декларувати підтримку розквіту букетів дружби й цивілізованого міжнародного співробітництва, особливо в галузі культури, але хай на тому плеканому квітнику розкошують і українські квіти.

Подивімось уважніше й на демонстровану популярність приїжджих гастролерів. Не братимемо як приклади концерти Алли Пугачової, Філіппа Кіркорова чи Валерія Леонтьєва. Лише запитаємо: «А чому це раптом вони так часто гостюють у нас?» Тим паче, що дехто з них, буває, в запалі погрожує, що нога його ніколи більше не ступить на київську землю. Відповідь знаходимо в логіці ринкового диктату — сьогодні Україна перетворилася на щедрий на гонорари клондайк, зокрема, для російських співаків та акторів. Московські, санкт-петербурзькі (дійшло вже й до провінційних російських театрів) акторські колективи, деякі з них десятки років не відвідували нашу країну, стали активними учасниками української гастрольної діяльності (не кажемо про патронуючу роль у цьому процесі українського телебачення та преси).

Чому так сталося?

Тому, що ми досі не прийняли відповідного законодавства, так би мовити — не встановили правил гри, згідно з якими вітчизняні митці мають користуватися певними пільгами, щоб не зазнавати руйнівного для культури фінансового тиску. Та ще більше нам треба зробити для створення сприятливого клімату для дбайливого використання національного духовного золотого фонду України. Тут у «батьків нації» —відкритий простір для ініціативи та конкретних дій.

А що є в нас національні пісенні таланти, продемонструвала та сама недавня виборча кампанія, коли зірки української естради збирали на майданах багатотисячні аудиторії.

І не відкладаймо нічого на потім: Анатолій Солов'яненко вже не вийде на сцену «України», тож дамо це зробити іншим метрам українського пісенного мистецтва.

Віталій АБЛІЦОВ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Оголошення

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 1/318-б про банкрутство МП «АКВО» (м. Київ, пров. Повітрянофлотський, 76-а, р/р 2600102662 № 26009301250237 в АБ «Ажіо», МФО 300175, код 21494452). Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 18/658 про банкрутство малого приватного підприємства «ТІГРІС» (м. Київ, Русанівський бульвар, 4; р/рахунок № 26006450 в 4-му філіалі АППБ «Аваль», МФО № 322971, код 21532132).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ОАО «Котовское АТП-15171»

сообщает о проведении собрания акционеров, которое состоится 27 января 2000 г. в 14.00 по адресу: г. Котовск, ул. 50 лет Октября, 273.

Регистрация участников с 9.00 до 13.00.

Повестка дня:

1. Отчет правления.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Утверждение регламента.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 6/362-б, про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «ЕПІКУР» (м. Київ, вул. Димитрова, 5; р/рахунок № 26005303021701 в АКБ «Київ-Приват», МФО № 300164, код 25200645).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражним судом Київської області (м. Київ, вул. Жилянська 58 «Б») порушено справу № 11/116-99 про банкрутство МП ТОВ «Партнер» (м. Славутич, Київської області, Московський квартал БПО), р/р 467201 в Славутицькому відділенні «Промінвестбанку» (м. Славутич, Київської області, вул. Героїв Дніпра, 2).

Кредитори та можливі санатори можуть звертатися до суду протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області порушив справи про банкрутство :

№ 7/228-б ТОВ «Первоцвіт» ЛТД, м. Старокостянтинів, вул. Миру,11, кв.20, р/р 26002200352001 у Старокостянтинівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 315201, код-21312117;

№ 7/229-б ЗАТ «Агрос», с. Радківці, Старокостянтинівського району, р/р 26003301095 у Старокостянтинівському відділенні Ощадбанку-2888, МФО 375166, код-22769899;

№7/230-б сімейного п-ва «Лесюл», м. Старокостянтинів, вул. Чайковського,2, кв.104, р/р 26009301237 у Старокостянтинівському Ощадбанку-2888, код-14166780,

№ 7 / 231-б ПБП «Самара-Міг», м. Старокостянтинів, вул. Острозького,70, р/р 26002200136001 у Старокостянтинівському АК АПБ «Україна», код -21334567;

№ 11 /198-б, МП «Якорь», м. Нетішин, вул. Будівельників, 15, кв.12, р/р 26002200101002 у Нетішинському АК АПБ «Україна», МФО 315740, код-21328733.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) порушив справу № Б-8648/7-73 про визнання банкрутом ТОВ «КНК». Юридична адреса: м. Харків, вул. Золочівська, 8, кв. 43, р/р 260020015900 в ЦВ РАКАБ «Україна» м. Харків, МФО 351340, код ЗКПО 23753038.

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 14/434 про банкрутство ТОВ «Продімпекс». Юридична адреса: м. Київ, вул. Гарматна, 31; р/р 5467429 в Оболонській філії АТ «Укрінбанк», МФО 322993.

Претензії кредиторів приймають протягом місяця.

До відома громадськості

АТЗТ «Кодакінвест», Україна, 49070, м. Дніпропетровськ, вул. Короленка 23, т. (0562) 45-10-00, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності на Україні.

Арбітражний суд Черкаської області (18005, м. Черкаси-5, бул. Шевченка, 307) порушив справу № 08/1064 про банкрутство фермерського господарства «Вікторія», (юридична адреса: Черкаська обл. м. Чигирин, вул. Садова, 40, банківські реквізити: р/р 29039000019001 в Черкаській філії АТ «Укрінбанк» МФО 354314).

Арбитражный суд Луганской области (91000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3-а) возбудил дело № 12/69б от 18.06.1999 года о банкротстве КП «Попаснянский стеклозавод» (г. Попасная, Луганской области, ул. Чехова, 16, р/с 2600830180028 в Проминвестбанке, Попасная, МФО 304513).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Черкаської області м. Черкаси, бульвар Шевченко, 307 за заявою Смілянської об'єднаної державної податкової інспекції порушив справу 08/1811 про банкрутство МПП «Беркут» (258410, м. Сміла, вул. Андреєва, 10, р/р 26003200263001 в АК АПБ «Україна», МФО 354239, код 21365160).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймає Арбітражний суд Черкаської області протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333005, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) по заявлению Крымского регионального управления Проминвестбанка Украины возбудил дела о банкротстве ООО Фирми «Солло» (Дело № 2-3/8544-99), юр. адрес г. Симферополь, ул. Гоголя, 9, т/с 26001301321340.

Претензии кредиторов и заявление санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Одеської області порушив справу № 17-2/6020 про визнання банкрутом приватної фірми «БСЛ Трейд Сервіс» (Одеса, вул. Ак. Корольова, 47/1, кв. 53; рахунок 26003301455305 в ОГРУ ПІБ України, МФО 328135.

Заяви кредиторів приймає арбітражний суд в місячний термін.

Арбитражный суд Луганской области (348000, Луганск, пл. Героев ВОВ, ЗА) возбудил дело № 11/56 б от 21.06.99 г. о банкротстве МСВП «Укрпромтехнология-2» (юридический адрес: 349110, Алчевск Луганской обл., ул. Интернациональная, 32/23, р/с 467446 в Алчевском филиале АКБ «Надра», МФО 304461, код ОКПО 23482800).

Арбитражный суд принимает заявки кредиторов и санаторов в течение месяца со дня публикации объявления.

У номер

✔ Чернівці

Модельєри експлуатують... Срібного Дракона

Останнім часом буковинські модниці почали виявляти підвищений інтерес до трикотажних виробів ВАТ «Надія». Модельний одяг тут виготовляють малими партіями, та ще й з натуральної сировини.

На недавній виставці трикотажного одягу буковинських модниць вразили сріблясті трикотажні ансамблі на різні пори року. Колір комплектів — це натяк на 2000 рік, який за східним календарем є роком Срібного Дракона.

✔ Черкаси

Різдвяні дарунки

Два 20-тонні вантажні автомобілі прибули до Канева з німецького міста-побратима Фірзена. Постільну білизну та функціональні ліжка для інвалідів з порушенням опорно-рухового апарату одержала районна лікарня. Одяг та взуття — багатодітні сім'ї.

Найбільше зраділи гостинцям з Фірзена вихованці канівських дошкільних закладів — кожному маляті було вручено різдвяний подарунок.

✔ Одеса

Міцний, як коньяк

Одеському коньячному заводові, заснованому підприємцем Шустовим, виповнилося 100 років.

Останнім часом підприємство розширило номенклатуру своїх виробів за рахунок горілки та вина. Колектив довів, що і тут він неперевершений. Скажімо, горілки «Шустов-1» і «Шустов-2» на недавній міжнародній виставці «Фуд енд Дрінкс-99» здобули перші місця й поповнили заводську колекцію нагород ще двома золотими медалями й почесними дипломами. А на міжнародній виставці «Алко-Софт 99» відзначилася, здобувши перше місце й спеціальний кубок, настоянка «Таверна».

✔ Дніпропетровськ

За радощами — неприємності

Уже четверта шахта Західного Донбасу — «Ювілейна» — впоралася з річною програмою видобутку вугілля. Втім у гірників басейну великі побоювання, що наступного року вони можуть знову опинитися у безвиході. На третину менше, ніж треба, підготовлено нових лав і вибоїв для видобутку палива. Грошей, в тому числі і дотованих державою, ледве вистачає на зарплату шахтарям. Нема коштів і на розвиток виробництва. І навіть ті лави, котрі вже нарізані, немає змоги як слід обладнати необхідною технікою. Машинобудівникам холдингова компанія «Павлоградвугілля» на даний час заборгувала більш як сім мільйонів гривень.

✔ Фотофакт

Луганському обласному театру ляльок виповнилося 60 років.
На знімку: *гордість театру — його актори.*

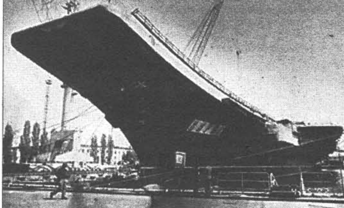

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Моремани — меломанам

Ніяк не здається наш гордий «Варяг» — на втіху миколаївським корабелам, що мають від того і роботу, й гроші

Виробництво

Про те, що недобудований крейсер «Варяг», який кілька років простояв біля причалу Чорноморського суднобудівного заводу в Миколаєві, продано одній із фірм далекого Макао (острів у Китайському морі), наша газета вже писала. Як і про те, що йде непроста підготовка до буксирування цього гіганта (300-метрової довжини корпус водотоннажністю 60 тисяч тонн!) морями-океанами на відстань у тисячі й тисячі кілометрів. До 1 листопада, згідно з договором між ЧСЗ і фірмою-покупцем, корабель мав би залишити Миколаїв. Однак і сьогодні він там, де був.

Що ж сталося? А те, що «Варяг», за який підприємство вже одержало 26 мільйонів доларів (вони пішли на погашення боргу у зарплаті, поповнення оборотних коштів, додаткові відрахування до бюджету), ще якийсь час даватиме колективу чималу користь. Матеріальну. Річ у тім, що новий власник, вирішивши переобладнати військове судно під цивільне, а саме — під плавучий культурно-розважальний центр, замовив ряд робіт з отого переобладнання миколаївцям.

Сторони вже підписали угоду щодо дооснащення та переобладнання крейсера. Вже в Миколаєві він набуде основних рис цивільного судна з автономними системами життєзабезпечення. Хоча опоряджувальні роботи, притаманні саме культурно-розважальному центрові, виконуватиме вже інший підрядник — зарубіжний. І все-таки ЧСЗ матиме чималий зиск. Який саме? Генеральна угода, що передбачатиме обсяги робіт та оплату за них, ще тільки готується. Її буде підписано, очевидно, у першому кварталі наступного року. Та вже нині можна сказати, що добудова й переобладнання «Варяга» — це нові робочі місця, нові валютні надходження, яких бракує зараз корабелам Миколаєва.

Георгій ВОРОТНЮК.
Миколаїв.

Перлина на камені за кам'яною стіною

У Кам'янця-Подільського з'явився справжній захисник

Ініціативи

На Поділлі з'явилася ще одна партія. Щоправда, на відміну від десятків інших уже зареєстрованих, вона не матиме осередків, своїх структур в інших регіонах тощо. Навпаки — кожен член новоствореної партії може належати до будь-якої іншої, проживати у будь-якому іншому місті чи навіть державі. Головне, щоб кожен член цієї організації сповідував лозунг партії, закладений у її назву — «Партія відродження Кам'янця-Подільського».

Уже на установчих зборах було зареєстровано 310 мешканців міста, котрим небайдужа історія подільського краю, доля національного заповідника світового значення. Очолив це патріотичне об'єднання кам'янчан міський голова Олександр Мазурчак. Олександр Володимирович висловив сподівання, що організація згодом може поповнитися відомими вченими, політиками, журналістами, бізнесменами, котрі не тільки пропагуватимуть історію міста, яке ще називають «перлиною на камені», а й сприятимуть, щоб ця історія слугувала державі й виховувала патріотів. Якщо виходити з того, що є багато громадян у Німеччині, Польщі, Канаді, США, котрим небайдужа доля древньої столиці Наддністрянщини, то регіональна партія згодом може стати транснаціональною. Список може бути солідний. От би до того списку та ще й трохи грошей на реставраційні роботи...

Михайло ВАСИЛАШКО.
Кам'янець-Подільський
Хмельницької області.
Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО (Укрінформ).

Спорт

ФУТБОЛ. Нападником полтавської «Ворскли» Володимиром Мазяром зацікавлені керівники відомого бельгійського клубу «Брюгге». Посланці з Бельгії були присутні на всіх завершальних матчах першого кола чемпіонату України за участю «Ворскли». Припав до серця Мазяр і босам кількох португальських клубів. Однак є маленьке «але»: цей футболіст — власність київського «Динамо», оренда якого в Полтаві триватиме до кінця нинішнього українського чемпіонату.

Головним тренером клубу «Борисфен» — лідера групи Б першості України у другій лізі — призначено Анатолія Бузника, який донедавна очолював юнацьку національну збірну. В роботі йому допомагатиме відомий у минулому футболіст Ігор Якубовський. Але найпомітнішою постаттю в таборі наставників бориспільців, безперечно, є заслужений тренер країни Леонід Колтун. Це тріо підписало контракти на два роки.

Ще одне призначення. Відтепер збірну Литви очолюватиме 52-річний Стасіс Станкус. Свого часу він працював у каунаській футбольній школі, і серед його вихованців такі відомі гравці, як Ігор Панкратьєв, Стасіс Баранаускас, Володимир Бузмаков, Робертас Таткус. Станкус очолював молодіжну команду Литви, а потім був директором усього інституту збірних. Як оце в нас Валерій Лобановський. Одним із помічників Стасіса Станкуса буде колишній форвард мінського «Динамо» Людас Румбутіс.

Мюнхенська «Баварія» — суперниця київського «Динамо» в Лізі чемпіонів — з 33 очками лідирує в чемпіонаті бундесліги. У 16-му турі цих змагань баварці виграли в «Армінії» — 2:1. Ще один клуб, до якого наша пильна увага — бременський «Вердер» (за нього виступає киянин Юрій Максимов), — у гостях переміг «Дуйсбург» — 1:0. Бременці — на четвертому місці.

Лісабонська «Бенфіка» в черговому матчі чемпіонату Португалії здобула нелегку перемогу над клубом «Лейрія» — 3:2. Другий м'яч у переможців забив напівоборонець збірної України Сергій Кандауров. «Бенфіка» йде другою в національному чемпіонаті — 30 очок, у «Порто» — 31.

Клуб «Мілан» вийшов до четвертого кола Кубка Італії. Команда Андрія Шевченка виграла в «Аталанти» — 3:0.

Одразу два клуби вищого англійського дивізіону вибули з розіграшу Кубка ліги, поступившись у чвертьфіналі представникам першого, причому з однаковим рахунком — 1:2: «Уімблдон» — «Болтону», «Мідлсборо» — «Трендмеру».

ХОКЕЙ. Чемпіонат СЄХЛ. І другий матч проти «Німана» у Гродно київський «Сокіл» виграв. Цього разу — 4:1. Марковський, 2, 40, Бобровников, 12, Гончаренко, 39 — Малашкевич, 48. Нагадаю, що в першій зустрічі українці перемогли — 8:2. Цікаво, що ці поєдинки проходили в реконструйованому з європейським шиком палаці. Напередодні, під час свята відкриття, відбувся товариський матч між збірною ветеранів білоруського хокею і командою адміністрації президента країни. Сам найпалкіший друг спортсменів і фізкультурників Білорусі товариш Лукашенко особисто бився на льоду і закинув три шайби, про що місцева преса пише й до сьогодні. Звичайно, за сценарієм торжества планувалися і перемоги над «Соколом». Але не склалося...

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311234.
1 2 3 4 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com